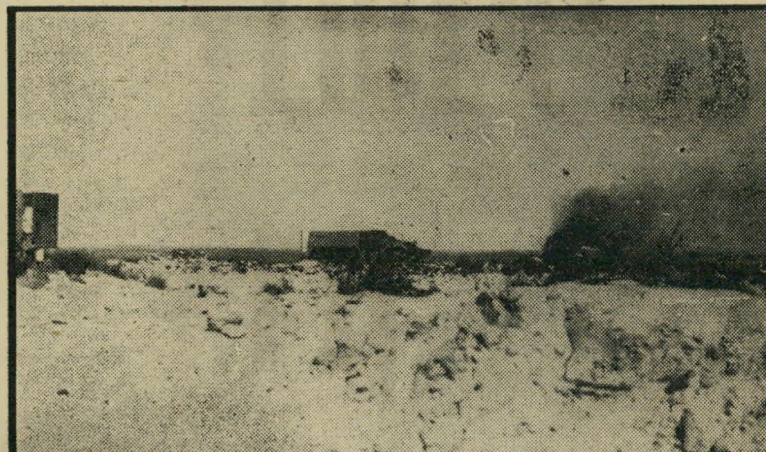




## התחלת הקרב

רב־סרן בן־דוד בתחילת הקרב על מוצבי־רפיח, ניצב על זחלים הפיקוד שלו. בנדה נראה כאן שני משמאל, ליד האנטנה, כסלראשו מי־שקפיי־אבק, שלושה מהחיילים ששירתו במלחמה על הזחלים שלו נהרגו לאחר מכן, בהמשך הקרב, מפגיעת־פגזי יסירה של תותח מצרי או־סי־מקני מחופר.



## פגז בזחלים!

תמונה שצולמה בשעת הקרב על מוצבי־רפיח, דקה לאַר אחר שהזחלים של בנדה נפגע מפגיעה ישירה של תותח אנטי־טנקי מחופר ומוסווה. הזחלים הבער נראה מימין, אפוף־להבות. התמונה צולמה על־ידי החובש הפלוגתי, שהיה אותה שעה בזחלים אחר, ואשר טרם ניפנה לטפל בפצועים.

## צניחה חופשית

דוד בן־דוד מרחף באוויר בעת צניחה חופשית, מעל אחד ממקומות־הישוב בארץ. לפניו, על המיצנח הרזירי־בי, מ־הגובה לפיו קובע הצנחן, הצונח צניחה חופשית, את המועד בו עליו לפתוח את המיצנח שלו. שיאו של בנדה, עד עתה: 25 שניות של שהייה באוויר, ללא מיצנח פתוח.

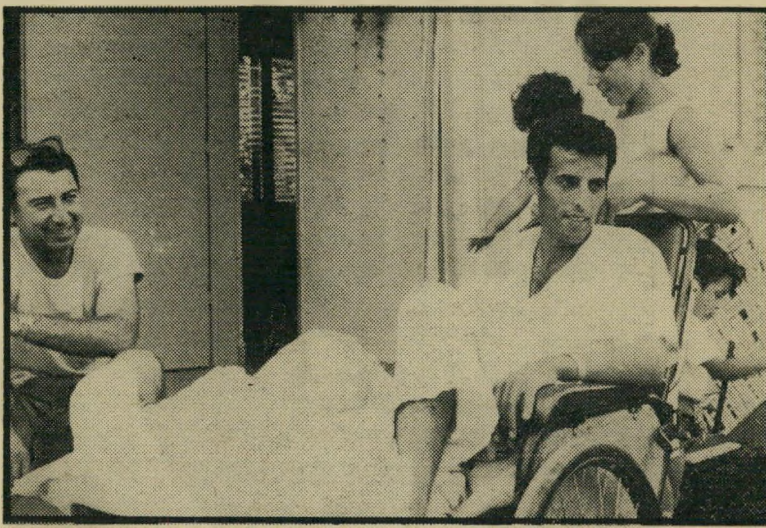
לא היו לו בעיות־גילוח: עד גיל 19 לא היה לבנדה מה לגלח בפניו.

★ ★ ★

### נגרר אחרי המטוס

**הקאריירה הצבאית שלו** הייתה מהירה: הוא השתתף בכמה פעולות־תגמול, כמו אלה שנערכו בחי־יונס, בי־כונת־ילה, בצאבחה ובכינרת. אחר־כך הפך למדריך־צניחה בבית־הספר לצניחה של צה"ל. לרגע, נדמה היה שזה גם יהיה הסוף, בבית־הספר לצניחה מקובל שלאחר כל הצלחה נחת הניכים קופץ אחריהם אחד המשלחים, כדי לארגן אותם אחר־כך על הקרקע. כאחד הימים קפץ בנדה בעיקבות חניכיו, "קפץ־תי", סיפר בנדה, "ולפתע הרגשתי שבמקום להגיע למטה אני נגרר אחרי המטוס. הסי־תכלתי למעלה וראיתי שהמיצנח שלי נתפס בכנף האחורית של הדאקוטה. זאת היתה צניחת־לילה, ואיש לא הבחין בדבר. המטוס הסחוב והחל לחזור לשה־התעופה — ואני נגררתי אחריה, תלוי באוויר.

"הייתה רוח חזקה מאוד, שהתחילה לי יבש אותי. הייתי צריך גם לסגור את הפה כדי שהרוח לא תקרע את לחיי. חוץ מזה, לא קרה לי שום דבר. למולי, התבונן אחד המדריכים שנשארו במטוס החוצה, לפני



## בעת ההחלמה

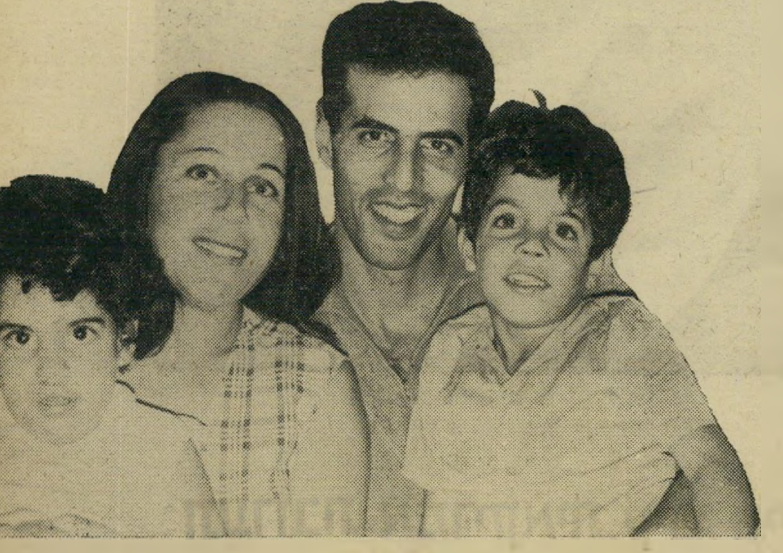
רב־סרן בן־דוד בפתח חדרו בקיבוץ חצור, לשם בא לחופשה קצרה אחרי מספר ניתוחים שבוצעו ברגלו. גלגל הימנית נראית כאן בנבט, לפני שקטעו אותה. מאחוריו נראים אשתו ושני ילדיו.

הבריטי. בנדה היה אז כבן ארבע. הוא היה בן תשע, כשבס אמו נהרגה. היה זה מייד לאחר הקמת־המדינה, כשמטוסים מצ־ריים הפציצו את התחנה המרכזית בתל־אביב.

בנדה נאסף לבית־סבו, אבי־אמו. אולם הוא לא יכול היה להמשיך במחיצתו של אדם זקן. על כן ברח מהבית.

יחד עם עוד שני ילדים, אחד מהם יתום מעלית הנוער והשני בן־טובים שכרם מבית הוריו, הקימו חבורה שקבעה לה כבית את אורות־הסוסים של בית־החרושת לקרח בדרום תל־אביב.

בעלי האורווה הסכימו לתת להם לישון בתוך עגלות־הקרח — בתנאי שיאכילו את הסוסים כלילה. את פרנסתם מצאו ממכירת־עיתונים, ניקוי בתי־קולנוע, ניקוי כלו־ביום בגן־החיות ועוד אלף ואחת עבודות, אותן מבצעים נערים עובדים המתגוררים בעגלת־קרח.



## בנדה ואשפחתו — היום

בנדה, חבר קיבוץ השומר הצעיר חצור בחברות של אשתו, נועה, שי־גל בן הארבע ועופר בת השנתיים. היא עצמה בת משק חצור, ושני ילדיהם —